

гублять з поля зору вихідну проблему, а розширюють і поглиблюють коло пов'язаних із нею знань.

Матеріал чинних програм та підручників початкової школи дозволяє об'єднувати близькі за змістом теми, поняття з різних предметів для формування у школярів цілісного уявлення про явища, події, світ в цілому.

Отже, завдяки проведенню інтегрованих уроків в учнів початкових класів формуються не лише міцні знання з конкретного предмета, а й відбувається ознайомлення з такими філософськими категоріями, як «людина – природа», «людина – суспільство», «людина – світ».

Список використаних джерел

1. Беляєв О. М. Лінгводидактика рідної мови: навчально-методичний посібник / О. М. Біляєв. – К.: Генеза, 2005. – 180 с.
2. Вашуленко М. С. Інтегровані завдання з рідної мови й читання / М. С. Вашуленко // Початкова школа. 1994. – №6. – С.13 – 16.
3. Ілляш С. Інтегрований підхід до навчання у початковій школі, його цінність / С. Ілляш. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу http://drohobych.net/youngsc/AQGS/2013_6-2/pedagogy/57-65.pdf
4. Інтегровані уроки в початковій школі / Упоряд. Н. С. Вегера – Тернопіль–Харків: Ранок, 2010. – 160 с.
5. Савченко О. Я. Дидактика початкової школи / О. Я. Савченко. – К.: Генеза, 1999. – 368 с.
6. Якименко С. І. Впровадження інтегрованої технології в освітній процес школи І ступеня / С. І. Якименко. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://ps.stateuniversity.ks.ua/file/issue_67/93.pdf

УДК 004.422.61

ЛУЖАНСЬКА Т. Ю.
ДЕРКАЧ В. Ю.
Мукачівський державний університет, Україна
КАМПО І. О.
Закарпатський угорський інститут імені Ференца Ракоці ІІ, Україна

РОЛЬ ТУРИЗМОЛОГІЇ У ПІДГОТОВЦІ КВАЛІФІКОВАНИХ ФАХІВЦІВ

Туризм є багатограним явищем суспільного життя, динамічною світовою індустрією, розгалуженою соціальною системою, важливим чинником формування способу життя і задоволення потреб людини, що потребує наукового відображення. На сьогодні науковцями осмислено різні теоретичні та прикладні аспекти туризму.

У Манільській декларації зі світового туризму (1980 року) відзначено, що підготовка кадрів спеціалістів у галузі туристської індустрії має стати частиною навчання молоді, а запровадження науки про туризм до програм навчання молоді - важливим елементом освіти та виховання. У Заключній доповіді Всесвітньої конференції з вищої освіти ЮНЕСКО (Париж, 5-9 жовтня 1998 року), зазначалося, що будь-якій спільноті для розв'язання завдань ХХІ ст. необхідне забезпечення своєї інтелектуальної незалежності, набуття і застосування знань для підготовки та просування відповідальних, освічених громадян і кваліфікованих спеціалістів, без

яких неможливий ні економічний, ні соціальний, ні культурний, ні політичний прогрес будь-якої нації [2].

Науковці відзначають, що фахівцям сфери туризму мають бути притаманні такі професійні та людські якості, як енциклопедичність знань, високий професіоналізм у роботі, миролюбний характер; виявляти толерантність до людей, які мають різні освіту, національність, релігійні переконання. Фахівці туристичної сфери діяльності повинні на належному рівні володіти технологією галузі (використання комп'ютерів та інших електронних засобів опрацювання інформації, технологія гостинності та ін.), двома-трьома іноземними мовами, мати глибокі знання в галузі транспортних засобів, банківських та біржових установ, нових інформаційних технологій тощо.

Системний характер дослідження туризму вимагає міждисциплінарного альянсу різних наук, кожна з яких вивчає туризм по-своєму, але жодна не розглядає його комплексно, що актуалізує потребу формування цілісного погляду на туризм, в якому були б синтезовані всі аспекти його дослідження. Наукові дослідження туризму сформували методологічну базу теорії туризму, яка має забезпечити корелятивне висвітлення співвідношення наукових та практичних складових туризму, різноманітних поглядів і концепцій туризму.

Теоретичний образ туризму як цілісної системи, яка поєднує три основні елементи – туриста, туристську дестинацію, туристську індустрію, –представлений у працях датського вченого Н. Лейпера. Він характеризує туризм як «просторову різнопланову людську діяльність, яка стосується різноманітних аспектів людського життя», виокремлює діяльнісний принцип як основний у теорії туризму. Німецький учений В. Нарштедн та болгарський теоретик М. Нешков стали першими класифікаторами туризмологічного процесу.

Туризмологія – багатовекторний науковий напрям, який об'єднує філософські, географічні, юридичні, соціологічні, культурологічні, педагогічні та інші виміри. Туризмологія повинна також сконцентрувати увагу на професійних складових теорії туризму із залученням фахівців вузькопрофільного спрямування. Необхідно удосконалити дослідження проблем інституту гостинності, технології туристської діяльності, поглиблене вивчення таких дисциплін, як рекреалогія, анімація, економіка, екскурсознавство, музеєзнавство та інших [1].

Поняття «туризмологія» найбільш вдало в концептуально-концентрованому вигляді відображає сутність явища «туризм», а саме:

- відповідає науковій традиції утворення теорій, які ґрунтуються на знанні закономірностей свого об'єкта (логосу);

- наголошує на фундаментальному характері репрезентованого знання, тому саме туризмологічне знання є методологічним стосовно таких розділів туризмознавства, як педагогіка чи етика туризму, туристський менеджмент чи маркетинг;

- туризмологічні концепти (поняття, які функціонують у режимі розуміння-пояснення) забезпечують створення теорії туристської діяльності, яка, у свою чергу, за умови свідомого засвоєння і використання є надійною основою практичної діяльності.

На сьогодні поглиблена робота над термінологічним визначенням специфіки феномену туризму має особливе значення для формування туризмології. Понятійна прозорість та чітка наукова визначеність змісту фахової термінології необхідні у справі нормативного забезпечення діяльності туристської галузі, для створення досконалих навчально-освітніх програм. Важливою є підготовка матеріалів довідниково-словникового характеру, оскільки туризмологічний тезаурус, за умов його науково-аргументованого опрацювання і узгоджено-конвенціонального сприйняття та використання, поєднує фундаментальну та технологічну частини туристського знання, конституює зміст навчальних програм і освітніх кваліфікаційних стандартів [3].

Слід відзначити, що вдосконалення підготовки спеціалістів туристської сфери, формування їх професійних і ділових якостей є основною умовою розвитку туризму, тому особливої значущості набуває комунікативна культура менеджерів туристської діяльності.

Список використаних джерел

1. Сокол Т. Г. Основи туризмознавства: Навч. посіб./Т. Г. Сокол – К., 1999. – С. 67.
2. Федорченко В. К. Історія туризму в Україні: Навч. посібник. / В. К. Федорченко, Т. А. Дьорова – К.: Вища школа, 2002.
3. Шандор Ф. Туристична галузь [Електронний ресурс] / Ф. Шандор. – Режим доступу : www.zakarpattia.com/, вільний.

УДК 373. 31

ЛУЦАНИЧ У.В.
ЛАВРЕНОВА М.В.
Мукачівський державний університет, Україна

ВИКОРИСТАННЯ МЕНТАЛЬНИХ КАРТ НА УРОКАХ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ

Сучасна молодь, яка виховується в період економічного зростання і застарілих моделей освіти, значно відрізняється від попередніх ходом думок, швидкістю розвитку, можливістю навчатися в Інтернеті. Такої кількості швидко і легко доступної інформації не було ще в жодного покоління дітей в сучасній історії. Через надлишок всілякої інформації сучасним дітям часом дуже складно сконцентруватися та зосередити увагу на головних та істотних моментах.

Сьогодні сучасний процес неможливо уявити без використання інформаційно-комунікаційних технологій, які відкривають перед вчителями широкі можливості вибору форм і методів проведення уроків[1.с.76].

Учень здобуває якості, які в майбутньому стануть його опорою. Це – логічне, образне, креативне мислення, здатність ефективно працювати в команді, приймати швидкі практичні рішення, здатність до комунікації. Найбільшої перспективи розвитку освітнього процесу надає візуалізація. [1.с.77].

Візуалізація – це процес представлення даних у вигляді зображення з метою максимальної зручності їх розуміння; надання осяжної форми будь-якому об'єкту, суб'єкту, процесу тощо. Візуалізація потребує згортання інформації в початковий образ (емблему, логотип). Саме тому в освітньому процесі збільшується пріоритет